

Trs první úrovně	I	
Trs druhé úrovně	1a	1b
Respondent č. 1	<p>holky přišly s tím, jestli nechci dělat tohle, řekly o čem to je, tak říkám, jasně, super, to zkusím; vždycky mě to zajímalo; mě baví pracovat s lidma, pomáhat lidem</p>	<p>v podstatě se to prolíná; oni neviděj rozdíl v tom, jestli jsem peer nebo kámoš</p>
Respondent č. 2	/	<p>mám kolegu, který chodí a ani neví, že mu dávám ten peer support; ještě se mi nestalo, že by se člověk na mě přímo upnul, lidi chtěj většinou okamžitou pomoc; takže ta hranice je jako teď jsem tady byl, vypovídal se a jedeme dál; lidi, se kterými mluvit nechci, vím, že mi budou říkat věci který nechci slyšet od nich, tak jim řeknu, promluvte si s někým jiným; je to něco mezi kamarádkým popovídáním až někdy to jde do peera, to už prostě najednou ta hranice tam jakoby není; nedala jsem soukromé číslo, nechci aby mi leéd volali večer, znám své hranice, pracuji tady dlouho a nechci si to tahat domů</p>

Respondent č. 3	mohlo by mi to přinést užitek v práci, do studia, ale i v soukromém životě	/
Respondent č. 4	vždycky jsem se zajímala o lidi kolem sebe jak v práci, tak osobním životě	u kolegů se mi stalo jednou, kdy problém klienta hraničil se stalkingem a já jsem ho pak až hodně chránila, protože sama jsem zažila stalking; dala jsem neprozřetelně soukromé číslo, takže to nejdřív bylyjednom dotazy, pak telefony i v noci; sedla jsem si ní a řekla, že je to nad rámec a ona to pochopila

<p>Respondent č. 5</p>	<p>motivací bylo dělat něco víc, než tady tu práci, kde zavřu dveře a řeknu nashledanou, chtěla jsem pro lidi udělat něci víc</p>	<p>myslím, že si to ti lidé vůbec neuvědomují, že to dělám na těch obvodech; po práci by se možná dalo sejít, ale já si dnes soukromí vážím, nechci si tady ty věci ještě do toho soukromí začleňovat a dělat to jakoby nad rámec; ano známe se, jsme kolegové, ale pak jsou ti přátelé, kterým budu ten čas chtít věnovat a kolegové už do té kategorie nepatří; těžkose dá vyčlenit peer, práce a kamarádi, ono je to všechno dohromady</p>
------------------------	---	---

<p>Respondent č. 6</p>	<p>před nástupem k PČR, jsem si udělala kurz koučinku a chtěla to nějak využívat, ale až s nástupem kolegiální podpory jsem viděla možnost, jak tyto dovednosti co mám, využít, konečně mi svitla naděje, že se u policie v tomhleto ohledu něco děje;</p>	<p>rozhovor vedu úplně normálním způsobem, jen mu neradím a prostě se ho ptám; my si tu podporu děláme navzájem automaticky</p>
<p>Respondent č. 7</p>	<p>práce u policie je velký stres, psychická stránka se podceňuje, kolegiální podpora podpora mi tak umožnila se v tom oboru vzdělat, abych pak kolegy mohla víc navést na nějaké to řešení, že bych mohla být nápomocná jako oficiálně</p>	<p>vnímala jsem u tématu, které jsou v té době taky řešila já osobně, takže jsem kolegyni rovnou řekla, že to řešit nemůžu, protože se na to necejtím; při rozhovorech s přáteli nerlišuje techniky peer vs. Kamarád</p>

Respondent č. 8	byla to zvědavost, rozvoj, získání nových informací, naučit se s lidmi mluvit a fungovat	/
Respondent č. 9	mě tato činnost už zajímala na ZŠ, chtěl jsem si jen ujasnit myšlenky, porozumět sobě	problémy ostatních se nesnažím řešit sám a nevtahovat je na sebe, ale buď je předám někomu jinému a nebo potom požádám o pomoc odborníků, ještě jsem nikoho neodřekl, ale doporučil mu někoho jiného; špatně rlišit šly v případě sebevraždy mého kolegy, kde jsem v rámci kolektivu vystupoval jako peer, ale jeho rodina se na mě obrací doodnes, byť je to na bázi porady

Výzkumné otázky

		II
1c	2a	2b
<p>pozitivní určitě to, že člověk těm lidem dokáže pomoci; nepřináší mi to nic negativního</p>	<p>/</p>	<p>mýtus, že policista je nesmrtelný a nemůže se mu nic stát z psychického hlediska; poslat někoho k psychologům, to není jen tak; všichni mají stigma půjdu k psychoušovi a oni mě pošlou na přezkum</p>
<p>vzalo mi to trošičku takovou tu naivitu, jakože se všechno dá vyřešit, protože prostě tam na školení zjistíte, že jsou věci, které nemůžete vyřešit; dalo mi to porozumění sama sobě; více známých; najednou umím sama se sebou pracovat; rozšíření obzorů; být peer je nálepka a některý lidi to odradí</p>	<p>od té doby, co jsem byla uvedena, tak některý lidi od té doby za mnou s problémama už nepřijdou</p>	<p>báli se, že budeme vyprávět věci dál; tak 90 % policistů se bojí kontaktovat psychologa, aby to neměli v kartě; pořád je mýtus, že vás psycholog může dostat z uniformy; lidi nechtěj, aby se to o nich vědělo, že mají problémy; nemůžete ukázat svoje slabosti, když jste tady pro někoho jinýho; určitě je tam ta nedůvěra, lidi si myslí, že to pustíme dál, protože u psychologa víte, že má mlčenlivost, u psychiatra, my o naší víme, ale ty lidi to nevěděj; bariéra je určitě ze strany nadřízených, málokdo kolegiální podporu chce, buď je nechtějí pouštět na školení nebo tolerovat jeho práci; moc o nás lidi neví; výsměch, já jsem řekl, že jedu na školení psychologů a oni se mi smějou, že ho asi potřebuju</p>

<p>přineslo mi to způsob dívat se na problémy s nadhledem; uvědomění, že si nepomůžu sama, ale že se můžu na někoho obrátit; stinná stránka je uvědomění, že může být hůř</p>	<p>byť jsem byla uvedena týmu jako peer, převládá atmosféra nedůvěry</p>	<p>ten sbor je trosku máco, tady si lidi nepřipouští, že by mohl mít někdo problém; tady je to takový fakt tabu a nedej bože, že by mohl mít jako policista soukromý problémy; propustit problém je pro ně (chlapy) slabost, bihužel tady je ten sbor takhle nastavenej; další věc je role pana šéfa, je to superchla se superegem a nedej bože, kdyby se tady proslechlo, že má někdo psychický problém; nedostalo by se mu podporu, ale veřejného zesměšnění; tady se to nenosí mít problémy v soukromí; oni nedokážou připustit, že psycholog neznamená terapie, ale že to je jenom si o tom problému promluvit; mé představení coby peera byla tady jednodenní epizoda pobavení; pan šéf není moc citlivej, takže bychom ani</p>
<p>nic mi nevzala, spíš mi dala pocit, že mám nad sebou lidi, kteří tomu rozuměj, poraděj a sktrze ně tak můžu pomáhat já</p>	<p>ne</p>	<p>zlehčení smyslu kolegiální podpory</p>

<p>najendou na školení ty lidi znáte a já si to děsně užívám, jsem mezi lidmi, který tadyto chtěj taky dělat; mrzí mě, že to mlžu dělat jen tehdy, jedu-li na ten obvod pracovně, nemám tam čas jet, jak by bylo zapotřebí</p>	<p>kam jsem přijela na obvod, tak tam byli všichni strašně nadšený, takže jsem chvíli fungovala jako takový rozdávač radosti, byla jsem takovým vzorem, že v životě konečně něco skončilo dobře (navzdory nemoci a starosti o manžela)</p>	<p>kolektiv, který tuto činnost vnímá jako zbytečnou, nesmyslnou, nechápou, proč něco člověk dělá navíc; oni nemůžou připustit, že mají problém, který by se mohl řešit po nějaký psychologický stránce; my jsme strašně vlastně silný a nemůžeme říci, že máme nějakou slabost; jsem policajt, musím zvládnout všechno a jestliže mám nějakou slabost, tak mě za to můžou vyhodit</p>
--	--	--

<p>nedokážu posoudit, protože já tu roli v podstatě oficiálně nevnímám; setkání s kolegy v rámci supervizí a seminářů vnímám jako pozitivní věc</p>	<p>nenastala, neví se o tom, že bych byla peerem</p>	<p>všeobecně se o tom málo ví a tak lidi neví, co by tím mohli získat</p>
<p>dalo mi to pocit, že jsem pro kolegy užitečná, pocit uspokojení, zadostiučinění; potkala jsem zajímavý lidi, rozšířila okruh známých, nadhled nad problémy všeobecně,; dokážu říct, že mi toto téma vadí, to mi předtím bylo blbý říct, hlubší vhled do běžných, každodenních témat; dokážu u sebe pojmenovat věci, které jsem dřív nedokázala</p>	<p>k nelibosti kolegů, jsem byla představena jako peer; to poznáte z těch reakcí, takové opovržlivé chování; když se o tom nemluví, tak je to dobrý akdyž se pak na poradě řekne, že jdu na nějaký školení, tak samozřejmě, že se to některým nelíbí, že je to nesmysl; nádech v týmu je, že bych měla spíš pracovtva a nezabývat se tady takovým ulejšváním</p>	<p>někteří kolegové na mě koukají, že je to úplný nesmysl, že to nemá žádný význam, že tímto nemůžu v životě nikomu pomoci; nedodržení mlčenlivosti, že se to dostane k nadřízeným</p>

<p>větší rozhled, schopnost lepší komunikace s lidmi; nic negativního</p>	<p>/</p>	<p>policisté se neobracejí, když mají větší problémy, nesvěřují se, nechtějí to řešit, osobní problémy minimálně; ono stěžovat si se nevyplácí, když si stěžujete, jste problémová, když jste problémová, tak už nikdo s váma nechce nic mít; chybí mi zde komunikace od nižší úrovně výš; policisté nechtějí ventilovat problémy navenek, můžou potom narazit, že vedoucí nařídí, aby ten dotyčný byl přezkoumán, zda je v pořádku, takže pro něj je někdy lepší ty problémy ututlávat</p>
<p>pozitivního, že vím, jak se připravit na reakci lidí přisdělování tragických zpráv a že jejich reakci lépe porozumím, stejně tak ze strany zasahujících kolegů; umožňuje mi to i řešit své osobní situace; negativní stránka je, že so to člověk převede do svého osobního života, zejména, když sdílí nebo prožívá podobné situace</p>	<p>/</p>	<p>každý má obavy z toho, že se o něj začne zajímat policejní psycholog, je to zažitéj mýtus, že jakákoliv návštěva psychologa, se hend dozví nadřizený, a že by to mohl být důvod k propuštění; lidi nemají v peery důvěru, že to někde nenahlasí; ponižování, zlehčování, bagatelizování činnosti; vedoucí tuto činnost berou jenom jako vydanej rozkat, ale nechápou ten smysl a princip této činnosti; pohlížení, že když má někdo problém, je slaboch</p>

III		
3a	3b	Výběr poskytovatelů
<p>vyslechnou a neradit; aktivní naslouchání; najednou vím jak mluvit s lidma a navíc tak, aby oni sami si našli to správný řešení</p>	<p>není nic, co by mi pak v praxi chybělo</p>	<p>jakoby ne každý, kdo prošel tím školením nebyl vhodnej; podle toho, jak byl člověk schopnej reagovat, poskytnout tu péči na modelovkách; rozdíl mezi užším a širším týmem je v tom, že užší má víc povinností</p>
<p>dalo mi to určitej nadhled na tu věc; protože člověk, když není školenej, tak ho to semele; dřív jsem si myslela, že všechno pomoci jim musím jenom já; umět s lidma mluvit, umět je navést; najednou máte návid a víte, že když máte stres a bolí vás srdce, tak nemáte infarkt; na školení mě naučili nebrat si věci osobně, umět se zeptat, navést člověka, aby si odpověděl sám, našel to v sobě a potom naslouchat</p>	<p>to teď nedokážu posoudit</p>	<p>tím, že děláte různé dotazníčky, scénky, ony vás pozorujou, ony se ptaj; ti peeri co tam jsou, jsou dobře vybraní, holky to maj v sobě, poznaj to</p>

<p>teď považuji za nejdůležitější věc, že v tom nejsem sama, že v tom nemusím být sama ; došlo mi, že to není o tom pomáhat, ale navést je, aby si pomohli sami;</p>	<p>nic nechybělo</p>	<p>než se člověk přihlásil, tak tam bylo takové popovídání s psycholožkama</p>
<p>pomohlo mi, že když si nebudu vědět rady, že se můžu obrátit na psycholožky; naučit se, aby to nebyl jako můj problém; měla jsem tendence hned najít správné řešení, ale to jim nemůžete podsouvat, to je kontraproduktivní; přivést člověka na cestu, aby on sám si našel řešení; musela jsem se naučit být trpělivá, naslouchat a nepřijít hned s nějakým řešením</p>	<p>nic konkrétního mě nenapadne</p>	<p>na psychologické pracovišti jsem měla pohovor, po kterém mi řekli, že se můžu do kurzu přihlásit</p>

<p>umět se zeptat na to, co oni ze sebe potřebují dostat; umím se ptát na konkrétní témata (např. vyhoření), vím na co se v rámci jich zeptat; vždy se n něco z těch témat naučím a používám v praxi</p>	<p>nic mě nenapadá</p>	<p>/</p>
--	------------------------	----------

<p>lidi si sami přijdou na to, co je pro ně nejlepší; opakování toho, co znám, ale i to je příjemný</p>	<p>nic mě nenapadá</p>	<p>/</p>
<p>gró bylo, že nehledám za toho klienta řešení, já jenom mu pomůžu, aby to řešení si našel sám, a to byla pro mě hrozná úleva; nemám povinnost to přebírat za ně; utřídil se mi ten postup, jak by to mělo jít za sebou. Co by tam všechno mělo proběhnout; každý seminář je zameraný na téma z praktického i osobního života, takže člověk slyší i ty různé příběhy, co by se jak dalo řešit</p>	<p>nic</p>	<p>/</p>

<p>neřešit problémy za druhé, to byla pro mě novinka, já měla spíš tu tendenci radit</p>	<p>ze začátku jsme neměli úplné informace, na koho se můžou lidi obracet</p>	<p>stálo by za to vybírat mezi lidma, kdo se na to hodí</p>
<p>ověření, jestli to, co jsem dělal, dělám správně; nepředávat rady, ale nevést toho klienta, aby si rozhodnutí udělal sám, dřív jsem se snažil dávat rady a to mě v rámci školení posunulo</p>	<p>vymezení hranic v rámci služby co je pro psychologa a co ještě peer sám zvládne</p>	<p>/</p>

Podpora	Osobnost poskytovatele	Kompetence
<p>ti z širšího se na nás můžou obracet s radou; když je to něco většího, tak to přeposílám holkám; jsem schopnej ho odkázat na psycholožku, a ty s ním pak už dále pracuj; když si potřebujeme poradit, tak se spojíme; poskytujeme se podporu navzájem, takovou malou supervizi, jako jak bys to udělal ty, co mu mám říct a tak;</p>	<p>tým kolegiální podpory je jakoby taková vrba toho útvaru; ten člověk by měl mít nějakou přirozenou schopnost, a by s ním ti lidi chtěli hovořit</p>	<p>když vím, co jsme spolu probírali a že to nikam moc nevede, tak jsem schopnej odkázat na psycholožku; vymezení je na osobním pocitu</p>
<p>víte, že kolega s vámi nechce mluvit, tak já udělám to, že zavolám jinýmu peerovi a řeknu ať ho kontaktuje; i pro tooh peera, aby pracoval dobře, musí mít trošku dobré zázemí; zavolám holkám, že mám klienta, kterej má rpoblém a ony zase dají mě tu podporu, že já za to nemůžu, že nechce pomoci, že to tak v životě chodí.; ono je to daný takhle od začátku, že s čímkoliv si nebudeme vědět rady, ony nám pomůžou</p>	<p>vmnímavě vyhledáváte, když se něco děje; mně to nedošlo, že to je tohle přímo, protože lidi přišli, sedli si a něco povídali a většinou to byly jejich trápení, nebo potřebovali pomoci něco rozuzlit; nevěděla jsem, že už peera dělám</p>	<p>můžeme je odeslat dál, nebo říct hele, to už nedám, musíš to vyhledat někde jinde; vím, že to není v mejch silách, jakmile začne mluvit o sebevraždách, nejsem tady na to školené, nejsem psycholog;</p>

<p>tím, že se na kurzech sejedeme, tak člověk vidí, že v tom není sám; jakmile si člověk neví s problémem rady, to nevylučuje, že někdo jinej si s tím nemůže vědět rady</p>	<p>/</p>	<p>/</p>
<p>vím, že je nás v týmu kolegiální podpory víc, že se na sebe můžeme obrátit; obrátil se na mě i hasiš, ale tam už jsem potřebovala podporu psycholožek; u vedoucího s působením v týmu a uvolňováním na školení nemám problém</p>	<p>bylo to takové přirozené, že si člověk sedne, zeptá se; když ti kolegové přišli, nebylo to jenom o tom si sednou a dát kafe, ale že jsem asi na ty lidi už i nějak působila, a tak se na mě začali lidi obracet</p>	<p>/</p>

<p>mám supr vedoucího, s uvolňováním na semináře není problém; kolegyně se nám na dvodenní školení totálně jeden večer rozbalila, že mám problémy doma, tak jsme si poskytly navzájem, teď si mejlujeme; s peery v blízkosti nejsem v pracovním kontaktu, že bychom si radili ohledně klientů, ale podporu si vzájemnou v osobních věcech poskytneme; podpora psycholožek je, potřebuješ pomoct, ozvi se, uděláme, zařídíme, přijedeme, seženeme psychologa, něco vymyslíme</p>	<p>potřebu zeptat se jak se lidi mají, to mám asi daný</p>	<p>/</p>
---	--	----------

<p>vedoucí mi jednodenní školení započítá, dvoudenní mi uzná půlku, tak jsem domluveni</p>	/	/
<p>v rámci peerů spolu spolupracujeme, konzultujeme vzájemně klienty, děláme si malou individuální supervizi; je to hrozně fajn, že i já se na ně můžu obrátit, když mám problém; podporu vedení mám</p>	<p>předtím, než jsem se stala členem týmu, za mnou chodili někteří kolegové na pokec svěřit se s nějakýma osobníma problémama</p>	/

<p>na úrovni peerů lze využít toho, že když se k nám dostanou informace, že něco někde hapruje, tak můžeme zkontaktovat psycholožky a říct, kde je jaký problém; můžeme to zprostředkovat a naznačit; já byla spíš v kontaktu s psycholožkami než abych to řešila s peery</p>	<p>/</p>	<p>my jsme takoví nahrávači, nejsme psychologové; někdy mi to přijde přehnaný s čím kolegové na supervize chodí, co s lidmi řeší, musíme si uvědomit, že nejsme psychologové; já tuto pozici vnímám jako oči psycholožek, abych potom informovala, co, kde, jak</p>
<p>když vidím, že kolegovi v situaci není dobře, můžu dát podnět psycholožkám; některé věci řeším koordinátorkou peerů průběžně vysloveně na supervize nečekám; v rámci peerů nejsem s nikým v kontaktu, zatím se na mě nikdo neobrátil a ani já neměl potřebu se na někoho obrátit; klienty většinou nasměrovávám na pomoc</p>	<p>už na ZŠ za mnou spolužáci chodili se svěřit, snažil jsem s nimi najít východisko, i teď v práci se na mě lidi obraceli s žádostí o pomoc nebo radu u pracovních i soukromých věcí</p>	<p>/</p>

Další zmíněné oblasti		
Psychohygienu	Propagace	Kontakt
u piva se z otoh vykecám; ventil je kámoš	to přijde tím esiářem, že jsem peer a každý to musí odkliknout, že se s tím seznámil	většinou se někde potkáme na chodbě a řekne hele, potřeboval bych pokecat; když máme spolu hlídku a 12 hodin sedíme v autě, tam toho času je spousta, začneme si povídat a pak to z těch lidí vypadne samo, co mají za trápení; většinou to je přirozenou cestou; všechny ty lidi znám většíou od vidění
/	ono se to nějak roznese; ono je to takové zvláštní, aby o nás všichni věděli, tak se zase můžeme dostat do škatulky k těm psychologům; psycholožky teď dělají otevřený školení, může se do něj přihlásit jakýkoliv policista, jsou tam lidi, který s tím nikdy nepřišli do styku a najendou taky uměj pojmenovat ty věci	jsou to lidi z mého okolí, které znám osobně, mí kolegové nebo kolegové z jiných oddělení, kteří o mě vědí; buď přijdou sem, nebo mě na ně upozorní jiní lidé, abych je kontaktovala; někteří chtějí kontakt jen telefonický; většina kontaktů je jednorázových

<p>absolvování těch kurzů je pro mě i taková psychická očista</p>	<p>odkaz na podporu je někde schovaný na stránkách, málokdo takhle ve výkonu má čas rozklikávat to a prohlížet to; aby lidi věděli, že doatit se do problémů a využít kolegiální podporu je normální, že i ty psycholožky jsou normální; aby věděli, že na to nemusejí být sami; překvapení, že psycholožky tady jsou i pro naše rodinné příslušníky, a to se tady taky podle mě neví, a ty čtyři strohé odstavce na intranetu, to je málo; aby plicisti pochopili, že to je pomoc, ne hrozba a že tam jsou pro ně</p>	<p>/</p>
<p>restauruju nábytek; fyzická práce</p>	<p>o tom, že jsem peer šla informace oficiální cestou a pak zveřejnění stránky, kde jsou na nás kontakty</p>	<p>lidi spíš víc pozoruju a pak se jich zeptám, ale stalo semi, že se na mě obrátili, protože to viděli na stránkách; neobraceli se na mě úplně neznámí lidi</p>

<p>na školení se lidi taky choděj vykecat</p>	<p>oficiálně jsem jako peer nastoupila, ale nikde se to tady neříká</p>	<p>jezdím na obvody pracovně, takže komunikuji s těma policajtama, prostě si sednu, uděláme kafe a většinou začnou oni; musím je první oslovit sama, oni by nikdy nepřišli a řekli, hele, ty děláš tu podporu; já si ty lidi víceméně najdu sama, ale ne, že někdo osloví mě, tady to prostě nejde; v tý práci je to takový přirozený, že si člověk ani neuvědomí, že třeba něco už řeší</p>
---	---	--

/	<p>kolegové ani neregistrují, že jsem na nějakém školení byla, ani se to nikde veřejně nezmínilo; on to tady ani nikdo neví, já si myslím, že buď je ta informovanost o kolegiální podpoře tak malá, nebo to nějakým způsobem nefunguje, chybí tam nějaká ta vnitřní prezentace, nikdo se na mě ještě neobrátil s tím, že jsem v tom týmu a že by potřeboval pomoc; oficiální představení vedoucím neproběhlo; chybí oficiální představení, aby ti lidi fakticky věděli, o koho vlastně jde; lepší propagace, např. ikonka v ETŘ, abny to ti lidi nemuseli pracně na stránkách hledat</p>	<p>u nás je to velmi specifické, ja nemám ani šnaci nějakou kolegiální podporu poskytovat (služba dopravní policie); když jste 12 hodin zavření v autě, tak si popovídáte úplně o ledasčem</p>
/	<p>ano, byla jsem oficiálně představena; chtělo by to víc mezi policisty rozšířit ten účel, dát jim to na vědomí</p>	<p>telefonicky, nebo když jdou okolo, tak se zastaví; nic oficiálního, že bychom se předem nějak domluvili, vše je přirozené; jsou to lidé, které znám, ještě se mi nestalo, že by to byl neznámý člověk; jedná se o opakovaný kontakt s klienty</p>

/	<p>oficiálně jsem nikdy představena nebyla; zlepšení komunikace na úrovni vedení, aby psychologové i více prezentovaly tuto činnost; více informací na intranetových stránkách a jejich lepší přístupnost</p>	<p>informovala jsem psychologové, aby dotyčného zkontaktovaly a nabídly mu pomoc</p>
/	<p>málo prezentováno hlavně ze strany nadřízených, aby to dokázali prodat, že to je taky pro ně, než aby museli řešit problém, tak mohou své podřízené odkázat na nás; prezentace kolegiální podpory jako preventivního programu; každý by s tím měl být seznámenej, ale ono to v rámci ostatních činností může lehce zaniknout</p>	<p>většinou se jedná o lidi, které znám, v terénu se to vyřeší na místě jedním sezením a není to dlouhodobá záležitost; spíš osobní a jednorázový konzultace, potřeba ujasnit si postup nebo ujištění, že se rozhodli správně</p>

Limity KP	Mlčenlivost
ze svý pozice vidím spoustu křivd, co se kolegům stalo a vlastně to nijak nevyřeším	/
/	oni se 30x zeptaj a neřekneš to nikomu, tak já jim to zopakuju, že tam je ta mlčenlivost a pokud bych to někomu řekla, tak že prostě letím; myslím, že kodex máme každý svoje v sobě; lidi řeknou, to nikomu říkat nebudem, to se zase dozví celej okres

/	oni nemají ponětí o těch zásadách, že to, co bychom řešili spolu, že by skutečně zůstalo mezi náma
/	/

pro mě je teď největší
problém u policie, že
já s něma všema
mluvím, vidíte, jak
jsou znechucený,
otrávený z tý práce a
já v tom nemůžu nic
dělat

/

/	<p>já to beru automaticky tím, že jsem prošla tím koučkem, ale so vím od kolegů poskytovatelů, tak slyším, že mají obavy, že když něco někomu člověk řekne, tak se to dostane dál a dál; což je základní veličina toho, aby se lidi na tu službu obraceli, že musí mít jistotu, že se to nikde nebude šířit dál, což lidi podle mě takovou jistotu nemaj</p>
/	<p>myslím, že existence etického kodexu by nebyl od věci, že by to možná pomohlo, někteří lidé to musí mít na papíře, že až to podpíšu, pak to vnímají jako závazek; hranice je hrozně tenká, stačí, když to jeden peer vynese a celý systém to zhatí</p>

/	<p>v rámci seminářů a supervizí peerů se snažím mluvit obecně, aby z toho nebylo poznat, o koho se jedná, občas tam kolegové uvádí konkrétní případy; je to individuální, jak se k tomu lidi postaví; lidi nemají stoprocentní jistotu a důvěru v nás, že budeme zticha; mělo by být součástí vstupního kurzu, aby tam byla nějaká ta zodpovědnost nás peerů, postižitelný, pokud by někde nějaká informace nevhodná unikla</p>
/	<p>porady a supervize by neměly být pro ničí uši, řeší se tam dost osobní věci, proto se mi líp jedná s koordinátorkou osobně; je to nepsaný pravidlo, ale ti klienti to nevědí, že je to vlastně uzavřená věc mezi námi dvěma, nejsme psychologové, jsme kolegové, takže můžou mít obavy se nám s něčím svěřit</p>